

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Digte 1885-1908. - 1918

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725296707472/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

VI ER SIV.

Første Siv:

LILLE Bror, hvad var der fat,
saadan som *du* peb i Nat?

Andet Siv:

Aa, jeg drømte noget Strygt,
saa jeg skjælver end af Frygt:
Tænk, der kom en fæle Mand,
af hans Mund der stak en Tand,
og den bed mig ved min Rod,
saa det isned ålt mit Blod.
Aa, han var saa ond og sort!
Bare han er kommen bort!

Vi er Siv, vi er Siv,
vi maa vare paa vort Liv!

Første Siv:

Det var nok den fæle Plov,
han som roder bag hin Skov;
han er ond; men Gudskelov,
kommer han vist aldrig her
i det gamle Knoldekjær.

Men hos mig en Hare laa,
aa, saa blød at slege paa;
for jeg strøg ham med min Dusk
ad hans lange Ørebrusk;
se, der sidder Haar endnu
i min Top af Pelsens Lu.

Andet Siv:

Han er vist en farlig én,
saadan han kan bruge Ben;
det er sært at tænke paa,
naar en anden én maa staa.

Første Siv:

Bare han kom snart igjen
til mit lune Leje hen.
Man er næsten som et Træ,
naar man saadan kan gi'e Læo.

Vi er Siv, vi er Siv,
men vort Liv er ogsaa Liv.

Andet Siv:

I min Busk en Angerhus
har sit lille tætte Hus;
jeg kan føle, den har smaa,
fire, blinde, perlegraa;
naar den gamle gaar sin Vej,
piber de omtrent som jeg.
For i Dug med Maaneskin
smutter Musen ud og ind.
Har jeg Dug i Dusken graa,
staar der paa sin Bagbens-Taa,
og saa langt, den Smaa kan naa,
slikker den mit glatte Straa.
Det er næsten som et Kys.
Den er sød. Der er den! Tys!

Første Siv:

Hvad er det for tunge Stamp?
Kuskeraab og Hestetramp!

Andet Siv:

Jorden gynger, hvor jeg staar.

Første Siv:

Skagler slider i mit Haar.
Harelejet trædes ned!
Noget koldt ved Roden gled . . .

Andet Siv:

Aa, der er den sorte Mand
med den lange, krumme Tand!

Første Siv:

Ja! Jeg ser ham: Ploven, Ploven,
fra den anden Side Skoven!

Skaan os, Plovmand, lad os staa!
I min Busk en Hare laa.

Andet Siv:

Og *min* Mus har fire smaa!

Vi er Siv, vi er Siv!
Vi har kun det ene Liv!

Første Siv:

Av! nu kløved han *min* Rod!

Andet Siv:

Aa! nu sled han bort *min* Fod!

Vi er Siv, vi er Siv!
Vi har intet Krav paa Liv!

Sjærup 31/1 1906.